

อย่า .. หูเบา

อย่า .. ค่วนสรุป

อย่า .. ลิ่นหวัง

อาจารย์สมนึก มนตรีเลิศรัศมิ์

เป็นไปได้จริง ๆ ที่ว่า เมื่อคนเราพบสถานการณ์บางอย่าง หรือได้ยินอะไรบางอย่างอาจทำให้ ผิดหวัง หมดกำลัง รู้สึกไม่พอใจ ไม่สบายใจ แล้วก็พาให้ลิ่นหวัง หรือหาบทสรุปในทางลบด้วยตนเอง ไปเลย คนประเภทนั้นเราเรียกเขาว่า “คนหูเบา” หรือ “คนที่ค่วนสรุปอะไรง่าย ๆ” โดยไม่ค้นหาที่มาที่ ไป หรือข้อเท็จจริงให้ทราบความจริงเสียก่อน บางครั้งเรื่องที่เราได้ยินอยู่ ดูเหมือนว่าร้าย แต่อาจจะไม่ ร้ายเหมือนที่คิดก็ได้ บางทีคิดว่าหมดหวังแล้ว แต่อาจจะไม่หมดหวังเหมือนที่คิดก็เป็นไปได้เช่นกัน

พระเจ้ก็สอนเราไว้ใน สุภายิต 14:15 “คนเขลาเชื่อถือทุกอย่าง แต่คนหยั่งรู้มองดูว่าเขากำลังไป ทางไหน” พระคำอีกตอนหนึ่งในสุภายิต 22:3 กล่าวว่า “คนหยั่งรู้เห็นอันตรายและซ่อนตัวของเขาเสีย แต่คนเขลาเดินเรื่อยไป และรับอันตรายนั้น” “พระคัมภีร์ทั้ง 2 ตอนนี้ มุ่งสอนให้เรา อย่าหูเบา อย่าเชื่อ อะไรเสียทุกอย่าง อย่าตกในอันตรายแห่งการรับทราบอะไรง่าย ๆ แล้วก็เชื่อสิ่งนั้นทันทีที่ได้ทราบ ทำให้ เราไม่ได้คิดอะไรให้รอบคอบ อย่างที่เรียกกันทั่วไปคือ คนหูเบา คำพูดบางประการที่บางคนสื่อไม่ ถูกต้อง หากเราเป็นผู้ฟัง ขอให้จับใจความหรือเนื้อหาสาระให้ดีก่อน 1 ยอห์น 4:1 กล่าวว่า “ท่านที่รัก ทั้งหลาย อย่าเชื่อวิญญาณเสียทุก ๆ วิญญาณแต่งพิสูจน์วิญญาณนั้น ๆ ว่ามาจากพระเจ้าหรือไม่ เพราะว่ามีผู้พยากรณ์เท็จเป็นอันมากจาริกไปในโลก” เช่น บางคนพูดกับเราว่า “อย่าพูดอีกเลย” เวลาที่ เรากำลังสนทนาหรืออภิปรายกันเรื่องหนึ่งเรื่องใด แล้วอีกฝ่ายหนึ่งพูดขึ้นมาว่า “อย่าพูดอีกเลย” หาก ท่านเป็นผู้ฟังท่านจะตีความหมายว่าอะไร การกล่าวคำกล่าวเช่นนี้มีอย่างน้อย 2 ความหมายด้วยกันดังนี้

* ไม่ต้องพูดถึงเรื่องที่กำลังพูดอยู่อีกเลย แต่ให้พูดเรื่องอื่นไปได้ หุคพูดเฉพาะประเด็นที่กำลัง อภิปรายกันอยู่ก็ได้แล้ว

* เงียบเลย ไม่ต้องพูดอะไรทั้งสิ้น เราไม่มีอะไรต้องมาสนทนากันต่อไปให้ยุ่งยากแล้ว อย่าค่วน ตีความในสิ่งที่ตนเห็นหรือได้ยิน และเชื่อว่าจะต้องเป็นอย่างนั้นอย่างนี้ เพราะยังต้องสำรวจหาวิธีเอาตัว

รอดเสียก่อน กล่าวคือ คนฉลาดจะมองหาทางออกสำหรับประเด็นที่เห็นว่าเป็นปัญหาอยู่คนฉลาดจะไม่
เชื่ออะไรง่าย ๆ

ความเชื่อบางประการที่พึงระมัดระวัง

* เชื่อว่าตนเองจะหมดหนทาง เพราะตนเองมีพระเจ้าจะหมดหนทางได้อย่างไร ยอห์น 14:6
พระเยซูตรัสกับเขาว่า “เราเป็นทางนั้น เป็นความจริงและเป็นชีวิต ไม่มีใครมาถึงพระบิดาได้นอกจากจะ
มาทางเรา” คนที่มีพระคริสต์ ย่อมมีทางออกเสมอ เพราะพระองค์เป็นทางนั้นที่เราแสวงหา
ครอบครัวคริสเตียนจะไม่หมดหนทาง คนตกงาน คนติดยา คนติดคุก คนถูกปฏิเสธ คนตกเป็นทาส
อะไรบางอย่าง คนถูกกล่าวร้าย ถูกใส่ร้ายป้ายสี ไม่มีวันหมดคนทางเพราะพระคริสต์เป็นหนทางในชีวิต
ของเขา มารขอมาเป่าหูเราทำให้เราเชื่อสิ่งร้ายแล้วจนมุม

* เชื่อว่าตนเองจะต้องล้มเหลว ไม่ต้องเชื่อเช่นนั้นเป็นอันขาด เพราะเรามีพระเจ้า ให้เราเชื่อและ
วางใจในพระองค์ ซึ่งทำให้เราไม่หมดหวัง เราจะหาทางออกภายใต้การทรงนำของพระเจ้าได้อย่าง
แน่นอน

* เชื่อว่าฉันเอาตัวเองไม่รอดแน่ ซึ่งความจริงนั้นในความเป็นมนุษย์ เขาจะหาทางเอาตัวรอด
โดยมองไปรอบด้าน เขาจะไม่นั่งเฉย ปล่อยให้ปัญหามารุมเร้าหรือโจมตีเขา แต่จะค้นหาจนถึงที่สุดการ
มองว่าตนเองจะไปทางไหน ก็คือ การที่จะหาทางเอาตัวรอดทุกวิถีทางนั่นเอง หากเราไม่หมดความ
พยายาม แสวงหาหนทาง

* เชื่อว่าตนเองจะไม่ได้ได้รับความช่วยเหลือจากใคร แม้กระทั่งจากพระเจ้า ซึ่งเป็นความเชื่อที่
ผิดพลาด และจะนำพาให้คนนั้นไปถึงความเสียหายอย่างร้ายแรง ตัวอย่างเห็นได้ชัดเจนพระคัมภีร์ก็คือยู
ดาส สาวกพระคริสต์ที่ปฏิเสธพระองค์ในที่สุดก็ฆ่าตัวตาย เหตุที่เขาทำเช่นนั้น เพราะเขาไม่เชื่อว่า
ตนเองจะได้รับความช่วยเหลือจากใครได้แล้วแม้กระทั่งพระเจ้ำก็ช่วยเขาไม่ได้ด้วยเช่นกัน ทำให้เขาจบ
ชีวิตตนเองลงอย่างน่าเศร้าที่สุด ขอทวนพระคำตอนนี้อีกครั้งหนึ่งว่า 1 ยอห์น 4:1 “ท่านที่รักทั้งหลาย
อย่าเชื่อวิญญาณเสียทุก ๆ วิญญาณ แต่จงพิสูจน์วิญญาณนั้น ๆ ว่ามาจากพระเจ้าหรือไม่เพราะว่ามีผู้
พยากรณ์เท็จเป็นอันมากจารึกไปในโลก” ระวังวิญญาณบางอย่างที่จะมาทำให้เราเชื่ออะไรผิด ๆ เป็นคน
โง่ หูเบา ไม่มั่นใจในพระเจ้า แต่ให้เราพิสูจน์พระเจ้า หากอะไรมาจากพระเจ้า ย่อมให้ความหวัง ให้การ
เสริมสร้าง ให้ความแน่ใจ ให้เกิดความสำเร็จขึ้น

ขอสรุปด้วยพระคำอีกตอนหนึ่งคือ เอเฟซัส 5:17 “เพราะเหตุนี้ อย่างเป็นโง่เขลา แต่จงเข้าใจว่า
อะไรคือพระประสงค์ขององค์พระผู้เป็นเจ้า”

ที่มา : พระคริสตธรรมประทีป สหกิจคริสเตียนแห่งประเทศไทย, ปีที่ 56 ฉบับที่ 304 พฤษภาคม – มิถุนายน
2005, หน้า 34-35.